

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **K. J.**

skazanego z 155 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 października 2012 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego -

Odwoławczego Sądu Okręgowego z dnia 7 sierpnia 2012 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 7 sierpnia 2012 r. Przewodniczący Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej przez skazanego z uwagi na to, że wymierzono mu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a ponadto skazany nie wskazał uchybień przewidzianych w art. 439 § 1 k.p.k. i w związku z tym kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Na to zarządzenie zażalenie wniósł skazany, który nie wskazał uchybień, natomiast podniósł okoliczności związane z wyrokiem skazującym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem poza zakwestionowaniem zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji, nie zawiera ono żadnych argumentów dotyczących treści wydanej decyzji. W rzeczywistości skarżący odnosi się w swoim piśmie do wyroków sądów pierwszej i drugiej instancji. Tylko więc z uwagi na wyrażoną wolę

zaskarżenia zarządzenia należy uznać pismo skazanego za środek odwoławczy. Nie ma natomiast żadnych podstaw do jego uwzględnienia, skoro w zaskarżonym zarządzeniu prawidłowo wskazano na podstawę odmowy przyjęcia kasacji. Nie jest ona również kwestionowana przez skarżącego.

Z tych też względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.